

معاونت توسعه فناوری و مطالعات سینمایی
سازمان سینمایی و سمعی و بصری
طرحنامه (پروپوزال) پیشنهادی پژوهش

مشخصات مجری طرح:

اشخاص حقیقی:

نام: جعفر نام خانوادگی: قوام دوست نام پدر: کدملی
سال تولد: محل تولد:
تحصیلات: کارشناس ارشد جامعه‌شناسی از دانشگاه علامه طباطبائی و فارغ التحصیل دوره DBA از دانشکده مدیریت دانشگاه تهران
تخصص اصلی: پژوهشگر حوزه فرهنگ، هنر و جامعه‌شناسی
آدرس:
شماره همراه: تلفن ثابت:

رزومه مجری طرح

- پژوهشگر دپارتمان Customer Discovery در پلتفرم واسط تولیدات سینمایی و رسانه‌ای همساز - از ۱۴۰۰ تا ۱۴۰۲: Hamsaz.ir
- ناظر طرح مطالعه وضعیت همبستگی و گسست اجتماعی در سینمای ایران (مطالعه موردی آثار برگزیده ۳۸ دوره جشنواره فیلم فجر) به سفارش سازمان امور سینمایی، سمعی و بصری کشور در سال ۱۳۹۹
- مجری طرح پژوهشی «مطالعه تأثیر تغییرات اجتماعی بر سینمای ایران» به سفارش سازمان سینمایی کشور ۱۳۹۶-۹۷
- واکاوی معرف‌های سبک زندگی در برنامه‌های رادیویی در سه ماه پاییز ۱۳۹۶ به سفارش شورای نظارت بر سازمان صدا و سیما
- طراحی محتوا و پژوهش برای تولید مستند ۱۴ قسمتی «سبک زندگی در ایران» به سفارش شبکه مستند صدا و سیما در سال ۱۳۹۱-۹۲، تهیه‌کننده و کارگردان: حسنعلی اربابی
- پژوهشگر اصلی در اجرای طرح پژوهشی «بررسی تأثیر ماهواره‌های فارسی زبان بر ساختار خانواده» به سفارش وزارت کشور در سال ۱۳۹۰
- طراح و مدیر پروژه مجموعه تصویری «سیناپس»؛ گفتگوهای درباره رویکردهای حل مسئله اجتماعی - پخش در سال ۱۴۰۰
- طراح و مدیر پروژه مجموعه تصویری «گفتگوهای فرهنگ و پزشکی» - شرکت شهر سالم تهران - سال ۱۴۰۰
- طراح و مدیر پروژه مستند تصویری پویش شهر سالم - شرکت شهر سالم تهران - سال ۱۴۰۰
- طراحی و تدوین محتوای کتابچه «شهر سالم؛ مسئولیت‌پذیری و مطالبه‌گری اجتماعی» - شرکت شهر سالم تهران - انتشار ۱۴۰۰
- تهیه و پخش بیش از ۲۰۰ عنوان گزارش ترکیبی و تحلیلی در حوزه‌های اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی در برنامه پیک بامدادی و پیک نیمروزی، خبر ساعت هشت صبح و ساعت ۱۴ رادیو سراسری از سال ۱۳۹۳ تا ۱۳۹۶
- طراحی و مدیر پروژه مستند تلویزیونی «کتاب شهر» و پخش از شبکه پنج صدا و سیما به سفارش اداره کل فرهنگی شهرداری تهران در سال ۱۳۹۲

- پشتیبانی علمی و برنامه‌ریزی در تولید برخی از قسمت‌های برنامه زنده تلویزیونی با عنوان «۱/۶۱۸» با موضوع تناسبات در طبیعت، هنر و معماری که در زمستان ۹۲ هر شب از شبکه چهار سیما پخش گردید.

- پژوهش برای تولید مستند «بیداری اسلامی، فصل یکم: آثار و اندیشه‌های سید جمال اسدآبادی» به سفارش شبکه مستند صدا و سیما در سال ۱۳۹۱

- طراح و مدیر پل «علوم اجتماعی بدیل: زمینه‌ها و امکان‌ها» و سخنرانی با عنوان «به سمت زیست‌بوم علوم اجتماعی»، ششمین همایش ملی پژوهش‌های اجتماعی و فرهنگی، انجمن جامعه‌شناسی ایران، دوم اسفند ۱۴۰۲، خانه اندیشمندان علوم انسانی

- تدریس در کمیسیون کارآفرینی اجتماعی اتاق ایران با عنوان «مسئله و نامسئله اجتماعی»، یکم بهمن ۱۴۰۲

- تدریس کارگاه مسئله‌شناسی اجتماعی با عنوان «تفکر حل مسئله؛ چرخش در طراحی نظام مسائل اجتماعی»، مدرسه پاییزه موسسه رحمان، آبان ۱۴۰۲

- طراح، مدیر علمی و مؤلف کتاب «حل مسئله اجتماعی؛ رویکردهای میان‌رشته‌ای»، تألیف گروهی از نویسندگان، انتشارات طرح نو - ۱۴۰۰

- ارائه در پل «صنعت و علم اجتماعی» در همایش «ارتباط علوم انسانی، تولید و صنعت» برگزار شده توسط پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی - در کتابخانه ملی ایران در سال ۱۳۹۸

- طراحی «نظام‌نامه مسئولیت اجتماعی سازمانی (CSV) شهرداری تهران» - مرکز مطالعات و برنامه‌ریزی شهر تهران - سال ۱۴۰۰

- طراح و مدیر پروژه «رویکردهای نوین در حل مسائل اجتماعی شهر» - دفتر مطالعات اجتماعی و فرهنگی شهرداری تهران - ۴۰۰ - ۱۳۹۹

- مجری طرح «بررسی روش‌های جلب مشارکت اجتماعی شهروندان به منظور توسعه اجتماعی و فرهنگی در حوزه‌های مختلف شهروندی در منطقه ۱۱ شهر تهران» - در سال ۱۳۹۹

- مجری طرح «مطالعه علل عدم اجرای مصوبات شورا در حوزه مسئولیت اجتماعی» به سفارش مرکز مطالعات و برنامه‌ریزی شهر تهران - در سال ۱۳۹۹

- طرح ارزشیابی از نحوه اجرای چارچوب و کلیات برنامه درسی مرحله اول آموزش بزرگسالان در پنج مرکز استان (تهران، اصفهان، خراسان جنوبی، بوشهر و اردبیل) - موضوع مصوبه ۸۶۲ شورای عالی آموزش و پرورش - به سفارش سازمان نهضت سوادآموزی کشور در سال ۹۶-۱۳۹۵

- مجری طرح مستندسازی (تهیه خلاصه) طرح‌های مرکز تحقیقات سیاست علمی کشور (۴۵۰ طرح و ۷۰ مقاله) در سال ۹۵-۱۳۹۴

- مدیر پروژه راه‌کارها و سیاست‌های اجرایی تهیه پیوست‌های فرهنگی و اجتماعی پروژه‌های موسسه صندوق ذخیره فرهنگیان کشور و شرکت‌های تابعه در سال ۱۳۹۴

- موسس و مدیرعامل موسسه روش توسعه فرهنگ و جامعه‌شناسی (فرجام) - سال ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۷

عنوان پژوهش

فارسی: موانع و راهکارهای تقویت فیلمنامه در سینمای ایران

لاتین: Obstacles and solutions to strengthen the screenplay in Iranian cinema

نوع تحقیق:

بنیادی ☐ کاربردی ☒

توصیفی ☒ تبیینی ☐ اکتشافی ☐

کیفی ☒ کمی ☐ کمی-کیفی ☐

واژگان کلیدی (حداقل ۵ کلمه)

فارسی: سینمای ایران، فیلمنامه، کیفیت فیلمنامه، موانع تقویت فیلمنامه، راهکارهای تقویت فیلمنامه

لاتین: Iranian Cinema, Screenplay, Screenplay Quality, Barriers to Screenplay Development, Strategies for Strengthening Screenplay Development

۱	مشخصات پژوهش
۱-۱	مقدمه سینمای ایران، با سابقه‌ای بیش از یک قرن، همواره از جایگاه ویژه‌ای در میان هنرهای هفتم جهان برخوردار بوده است. فیلم‌های ایرانی در جشنواره‌های بین‌المللی، افتخارات بسیاری کسب کرده‌اند و مورد تحسین منتقدان و تماشاگران در سراسر جهان قرار گرفته‌اند. با وجود این سابقه درخشان، سینمای ایران همواره با چالش‌هایی روبرو بوده است. یکی از مهم‌ترین این چالش‌ها، ضعف فیلمنامه در بسیاری از فیلم‌های ایرانی است. فیلمنامه، به عنوان مهم‌ترین عنصر یک فیلم، نقشی اساسی در کیفیت نهایی آن دارد. ضعف فیلمنامه می‌تواند به ضعف شدن سایر عناصر فیلم مانند کارگردانی، بازیگری و تدوین نیز منجر شود. بنابراین تقویت فیلمنامه در سینمای ایران، می‌تواند به ارتقای کیفیت فیلم‌های ایرانی و افزایش جایگاه سینمای ایران در عرصه بین‌المللی منجر شود. از این‌رو، در این طرح پژوهشی، به بررسی موانع و راهکارهای تقویت فیلمنامه در سینمای ایران پرداخته خواهد شد. برای این منظور، ابتدا به بررسی نقش فیلمنامه در سینما پرداخته می‌شود. سپس، به بررسی چالش‌های پیش روی فیلمنامه‌نویسان در ایران و بررسی علل این چالش‌ها پرداخته خواهد شد. در ادامه، راهکارهای مختلفی برای تقویت فیلمنامه در سینمای ایران ارائه خواهد شد. در نهایت، به جمع‌بندی و ارائه پیشنهادات برای رفع چالش‌های موجود و ارتقای کیفیت فیلمنامه در سینمای ایران پرداخته خواهد شد.

سینمای ایران، با وجود سابقه‌ای پربار و ظرفیت‌های فراوان در خلق آثاری ارزشمند، با چالش‌هایی در ساختار و فرایند تولیدات سینمایی نیز مواجه می‌باشد. یکی از مهم‌ترین این چالش‌ها، کیفیت فیلمنامه‌های استاندارد در بسیاری از فیلم‌های ایرانی است. فیلمنامه، به عنوان پایه و زیربنای تولید یک فیلم، جایگاهی تعیین‌کننده در چگونگی محصول ساخته‌شده دارد. کیفیت فیلمنامه، قطعاً سایر عناصر فیلم را تحت تأثیر قرار می‌دهد. به طور کلی، ضعف فیلمنامه در سینمای ایران، پیامدهای منفی متعددی دارد. از جمله این پیامدها می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- کاهش کیفیت فیلم‌های ایرانی: ضعف فیلمنامه، به طور مستقیم بر کیفیت نهایی فیلم‌های ایرانی تأثیر می‌گذارد. فیلم‌هایی که از فیلمنامه ضعیفی برخوردار باشند، در جلب نظر مخاطبان و منتقدان با مشکل مواجه خواهند شد.

- از دست رفتن فرصت‌های بین‌المللی: ضعف فیلمنامه، مانع از حضور موفق سینمای ایران در عرصه‌های بین‌المللی می‌شود. فیلم‌هایی که از فیلمنامه ضعیفی برخوردار باشند، در جشنواره‌های بین‌المللی و بازارهای جهانی فیلم با اقبال روبرو نخواهند شد.

- ایجاد سرخوردگی در میان اهالی سینما: ضعف فیلمنامه، می‌تواند به سرخوردگی و ناامیدی در میان اهالی سینما، به خصوص فیلمنامه‌نویسان، منجر شود. این موضوع می‌تواند به مهاجرت هنرمندان ایرانی و تضعیف هرچه بیشتر سینمای ایران بیانجامد.

- ناامیدی مخاطبان: مخاطبان سینما از تماشای فیلم‌هایی با فیلمنامه‌های ضعیف راضی نخواهند بود و به تدریج از سینما فاصله خواهند گرفت.

با توجه به موارد ذکر شده، می‌توان گفت ضعف فیلمنامه در سینمای ایران، مانعی جدی در برابر پیشرفت این هنر - صنعت و حضور موفق آن در عرصه‌های بین‌المللی است. برای رفع این چالش، نیاز به بررسی عمیق عوامل زمینه‌ساز این ضعف و ارائه راهکارهای عملی برای تقویت فیلمنامه‌نویسی در ایران وجود دارد که در طرح پیش‌رو به این مهم پرداخته می‌شود.

جنبه جدید بودن و نوآوری طرح:

این طرح پژوهشی می‌تواند از جنبه‌های مختلف، جدید و نوآورانه باشد:

۱- جامعیت: این طرح پژوهشی به طور جامع به بررسی موانع و راهکارهای تقویت فیلمنامه در سینمای ایران می‌پردازد. در این طرح، به جای تمرکز بر یک جنبه خاص، به طور کلی به تمام ابعاد این موضوع پرداخته خواهد شد.

۲- استفاده از روش‌های تحقیق کیفی: در این طرح پژوهشی از روش‌های تحقیق کیفی مانند مصاحبه و مطالعات اکتشافی و اسنادی استفاده خواهد شد. این روش‌ها می‌توانند به درک عمیق‌تر از تجربیات و دیدگاه‌های افراد مختلف در مورد موضوع پژوهش کمک کنند.

۳- تمرکز بر دیدگاه ذی‌مدخلان اصلی: در این طرح پژوهشی از بین ذینفعان مختلف سینمای ایران به دیدگاه‌های فیلمنامه‌نویسان، تهیه‌کنندگان و سازمان سینمایی کشور (به عنوان ذی‌نقشان اصلی در خلق و تولید فیلمنامه‌ها) در مورد کیفیت فیلمنامه فیلم‌های ایرانی توجه ویژه‌ای خواهد شد. این موضوع می‌تواند به درک بهتر نیازها و انتظارات مخاطبان از فیلم‌های ایرانی کمک کند.

۴- ارائه راهکارهای عملی و کاربردی: در این طرح پژوهشی به جای ارائه صرفاً نظریه‌ها و ایده‌ها، به ارائه راهکارهای عملی و قابل اجرا برای تقویت فیلمنامه در سینمای ایران پرداخته خواهد شد. در این طرح پژوهشی به ارائه پیشنهادات کاربردی برای رفع موانع و اجرای راهکارهای تقویت فیلمنامه در سینمای ایران به سیاست‌گذاران، مدیران فرهنگی، فیلمنامه‌نویسان، آموزشگاه‌های سینمایی و سایر ذینفعان پرداخته خواهد شد.

۵- توجه به زمینه‌های اجتماعی و فرهنگی: در این طرح پژوهشی به زمینه اجتماعی و فرهنگی ایران و تأثیر آن بر فیلمنامه‌نویسی توجه خواهد شد. این موضوع می‌تواند به درک عمیق‌تر از چالش‌ها و فرصت‌های پیش روی فیلمنامه‌نویسان ایرانی کمک کند.

۶- استفاده از یافته‌های پژوهش‌های پیشین: در این طرح پژوهشی از یافته‌های پژوهش‌های پیشین در مورد فیلمنامه‌نویسی و سینمای ایران استفاده خواهد شد. این موضوع می‌تواند به غنای بیشتر پژوهش و اعتبار یافته‌های آن کمک کند.

۷- به روز بودن: این طرح پژوهشی با استفاده از منابع و اطلاعات به روز انجام خواهد شد.

۸- بین‌رشته‌ای بودن: در این طرح پژوهشی از دانش و تخصص افراد مختلف در رشته‌های مختلف مانند سینما، ادبیات، علوم اجتماعی و مطالعات فرهنگی استفاده خواهد شد.

ضرورت و اهمیت تحقیق :

- به طور کلی، این پژوهش از جهات مختلف حائز اهمیت است:
- اهمیت نظری: این پژوهش می‌تواند به درک عمیق‌تر از چالش‌ها و موانع پیش روی فیلمنامه‌نویسی در ایران و همچنین راهکارهای مؤثر برای رفع این چالش‌ها منجر شود.
 - اهمیت کاربردی: یافته‌های این پژوهش می‌تواند برای سیاست‌گذاران، مدیران فرهنگی، فیلمنامه‌نویسان، آموزشگاه‌های سینمایی و سایر ذینفعان در سینمای ایران مفید باشد و به ارتقای کیفیت فیلمنامه در سینمای ایران کمک کند.
 - اهمیت فرهنگی: تقویت فیلمنامه در سینمای ایران، می‌تواند به ارتقای سطح فرهنگی جامعه و همچنین به غنای هر چه بیشتر فرهنگ و هنر ایرانی کمک کند.
 - به طور خاص هم، فواید انجام این پژوهش را می‌توان اینگونه برشمرد:
 - بهبود کیفیت سینمای ایران: با تقویت فیلمنامه، می‌توان به ارتقای کیفیت کلی فیلم‌های ایرانی و افزایش جایگاه سینمای ایران در عرصه بین‌المللی کمک کرد.
 - جذب مخاطب بیشتر: فیلمنامه قوی، می‌تواند مخاطبان بیشتری را به سینماها جذب کند و به رونق صنعت سینمای ایران کمک کند.
 - حمایت از فیلمنامه‌نویسان ایرانی: با شناسایی موانع و ارائه راهکارهای مؤثر، می‌توان به حمایت از فیلمنامه‌نویسان ایرانی و شکوفایی استعدادهای آنها کمک کرد.
 - در مجموع، انجام این پژوهش می‌تواند به نفع گروه‌های زیر باشد:
 - سیاست‌گذاران و مدیران فرهنگی: یافته‌های این پژوهش می‌تواند به سیاست‌گذاران و مدیران فرهنگی در تدوین برنامه‌ها و سیاست‌های خود برای تقویت فیلمنامه در سینمای ایران کمک کند.
 - فیلمنامه‌نویسان: این پژوهش می‌تواند به فیلمنامه‌نویسان ایرانی در ارتقای مهارت‌ها و دانش خود و خلق آثار خلاقانه و جسورانه کمک کند.
 - مخاطبان سینما: با تقویت فیلمنامه، مخاطبان سینما می‌توانند تجربه‌ای لذت‌بخش‌تر و رضایت‌بخش‌تر از تماشای فیلم داشته باشند.
 - صنعت سینمای ایران: با رونق گرفتن فیلمنامه‌نویسی، می‌توان به رونق صنعت سینمای ایران و ایجاد اشتغال برای افراد بیشتری کمک کرد.

بنابراین، انجام این پژوهش می‌تواند به ارتقای جایگاه سینمای ایران در سطح جهان و کمک به ساخت فیلم‌هایی باکیفیت و ماندگار منجر شود. اما همچنین عدم انجام این پژوهش می‌تواند پیامدهای منفی به شرح زیر داشته باشد: - تداوم ضعف فیلمنامه در سینمای ایران و به تبع آن، افت کیفیت فیلم‌های ایرانی - عدم استفاده از ظرفیت‌های بالقوه سینمای ایران - نارضایتی مخاطبان از فیلم‌های ایرانی - از دست رفتن جایگاه سینمای ایران در عرصه بین‌المللی در نهایت با توجه به موارد فوق، انجام این پژوهش نه تنها برای ارتقای کیفیت سینمای ایران ضروری است، بلکه می‌تواند به حفظ و ارتقای جایگاه فرهنگی ایران در سطح جهان نیز کمک کند.	
--	--

اهداف طرح : هدف اصلی: هدف اصلی این پژوهش؛ شناسایی موانع و ارائه راهکارهای مؤثر برای تقویت فیلمنامه در سینمای ایران است. به عبارت دیگر، این پژوهش به دنبال یافتن پاسخی برای این سوالات کلیدی است: - چه عواملی مانع از تقویت فیلمنامه در سینمای ایران می‌شوند؟ - چه راهکارهایی برای رفع این موانع و تقویت فیلمنامه در سینمای ایران وجود دارد؟ اهداف فرعی: - برای دستیابی به هدف اصلی، این پژوهش اهداف فرعی زیر را دنبال می‌کند: - بررسی نقش فیلمنامه در سینمای ایران - شناسایی چالش‌های پیش روی فیلمنامه‌نویسان در ایران و بررسی علل و ریشه‌های این چالش‌ها - مهم‌ترین چالش‌ها و امکان‌های بهبود کیفیت فیلمنامه در سینمای ایران از دیدگاه فیلمنامه‌نویسان - مهم‌ترین چالش‌ها و امکان‌های بهبود کیفیت فیلمنامه در سینمای ایران از دیدگاه تهیه‌کنندگان - مهم‌ترین چالش‌ها و امکان‌های بهبود کیفیت فیلمنامه در سینمای ایران از دیدگاه سازمان سینمایی کشور - تدوین پیشنهادات کاربردی ذی‌نفعان تولید آثار سینمایی برای رفع موانع و اجرای راهکارهای عملی و قابل اجرا برای تقویت فیلمنامه در سینمای ایران رابطه بین هدف اصلی و اهداف فرعی اهداف فرعی این پژوهش، به گونه‌ای طراحی شده‌اند که به طور مستقیم به هدف اصلی آن کمک می‌کنند. با انجام تحقیقات و بررسی‌های لازم در مورد هر یک از اهداف فرعی، می‌توان به درک عمیق‌تر از موانع و راهکارهای تقویت فیلمنامه در سینمای ایران دست یافت و در نهایت، به ارائه راه‌حلی جامع و مؤثر برای این چالش مهم پرداخت.	۱-۵
---	-----

سوالهای اصلی تحقیق:**سؤال اصلی:**

با توجه به بیان مسئله فوق، سوالات اصلی این پژوهش عبارتند از:

- موانع اصلی تقویت فیلمنامه در سینمای ایران چه هستند؟
- چه راهکارهایی برای رفع این موانع و تقویت فیلمنامه در سینمای ایران وجود دارد؟

سوالات فرعی:

- برای دستیابی به هدف اصلی، این پژوهش اهداف فرعی زیر را دنبال می‌کند:
- چالش‌های پیش روی فیلمنامه‌نویسان در ایران چه هستند؟ علل و ریشه‌های این چالش‌ها چه هستند؟
 - مهم‌ترین چالش‌ها و امکان‌های بهبود کیفیت فیلمنامه در سینمای ایران از دیدگاه فیلمنامه‌نویسان چیست؟
 - مهم‌ترین چالش‌ها و امکان‌های بهبود کیفیت فیلمنامه در سینمای ایران از دیدگاه تهیه‌کنندگان چیست؟
 - مهم‌ترین چالش‌ها و امکان‌های بهبود کیفیت فیلمنامه در سینمای ایران از دیدگاه سازمان سینمایی کشور چیست؟
 - پیشنهاد ذی‌نفعان تولید آثار سینمایی برای رفع موانع و اجرای راهکارهای تقویت فیلمنامه در سینمای ایران چیست؟

۱-۷	تعریف مفاهیم تحقیق در این طرح پژوهشی، از تعدادی اصطلاح و مفهوم کلیدی استفاده شده است. برای درک بهتر این پژوهش، لازم است که تعریفی از این مفاهیم ارائه شود. - سینمای ایران: سینمای ایران به ساختار و چرخه صنعت سینما و پویانمایی در ایران گفته می‌شود. همچنین منظور از سینمای ایران، کلیه فیلم‌هایی است که به عنوان آثار تولید سینمای ایران معرفی می‌شوند. - فیلمنامه: فیلمنامه، طرح مکتوب یک فیلم است که در آن داستان، شخصیت‌ها، دیالوگ‌ها، صحنه‌ها و سایر عناصر فیلم به طور کامل شرح داده می‌شوند. فیلمنامه، نقشه‌راهی برای کارگردان، بازیگران و سایر عوامل تولید فیلم است و به آنها کمک می‌کند تا فیلم را به شکلی منسجم و هدفمند بسازند. - کیفیت فیلمنامه: کیفیت فیلمنامه، به عواملی مختلفی مانند انسجام داستان، شخصیت‌پردازی قوی، دیالوگ‌های جذاب، خلاقیت و نوآوری، و پایبندی به اصول فیلمنامه‌نویسی بستگی دارد. - موانع تقویت فیلمنامه: موانع تقویت فیلمنامه، به عواملی گفته می‌شود که مانع از رشد و ارتقای کیفیت فیلمنامه در سینمای ایران می‌شوند. این موانع می‌توانند شامل عوامل مختلفی مانند کمبود آموزش اصولی فیلمنامه‌نویسی، فشار سانسور، ضعف صنعت نشر، کمبود حمایت از فیلمنامه‌نویسان، و فقدان فرهنگ نقد و بررسی فیلمنامه باشند. - راهکارهای تقویت فیلمنامه: راهکارهای تقویت فیلمنامه، به اقداماتی گفته می‌شود که می‌توان برای رفع موانع موجود و ارتقای کیفیت فیلمنامه در سینمای ایران انجام داد. این راهکارها می‌توانند شامل مواردی مانند ایجاد دوره‌های آموزشی تخصصی فیلمنامه‌نویسی، کاهش محدودیت‌ها، حمایت از صنعت نشر، حمایت از فیلمنامه‌نویسان، و توسعه فرهنگ نقد و بررسی فیلمنامه باشند.
۱-۸	مبانی نظری تحقیق مبانی نظری در یک طرح پژوهشی، شامل مفاهیم، نظریه‌ها و دیدگاه‌های مختلفی هستند که به محقق کمک می‌کنند تا پدیده مورد مطالعه را درک کند و به سوالات پژوهش پاسخ دهد. در این طرح پژوهشی، مبانی نظری از دو حوزه اصلی بهره خواهند برد که به تناسب سؤالات پژوهش از آنها بهره گرفته خواهد شد: ۱. مطالعات درونی: این دسته از مبانی نظری، به بررسی عواملی می‌پردازند که به طور مستقیم به فیلمنامه‌نویس و فیلمنامه مربوط می‌شوند. این عوامل شامل موارد زیر هستند:

- نقش و جایگاه فیلمنامه‌نویس: در این بخش به بررسی نقش و جایگاه فیلمنامه‌نویس در فرآیند تولید فیلم، رابطه او با کارگردان، بازیگران و سایر عوامل تولید، و همچنین چالش‌ها و موانعی که فیلمنامه‌نویسان در ایران با آن روبرو هستند، پرداخته می‌شود.

- مفاهیم کلیدی فیلمنامه‌نویسی: این بخش شامل مفاهیم کلیدی در فیلمنامه‌نویسی مانند ساختار داستان، شخصیت‌پردازی، دیالوگ‌نویسی، صحنه‌پردازی، و سبک‌های مختلف فیلمنامه‌نویسی می‌شود.

- نظریه‌های فیلمنامه‌نویسی: این بخش را می‌توان نظریه‌های مختلف در زمینه فیلمنامه‌نویسی مانند نظریه ارسطو، نظریه سفر قهرمان، و نظریه ژانر در نظر گرفت.

۲. مطالعات بیرونی: این دسته از مبانی نظری، به بررسی عواملی می‌پردازند که به طور غیرمستقیم بر فیلمنامه و فیلمنامه‌نویسی در ایران تاثیر می‌گذارند. این عوامل شامل موارد زیر هستند:

- ساختارهای تولید: در این بخش به بررسی ساختارهای تولید فیلم و صنعت سینما در ایران مانند نظام ارزیابی، حمایت‌های دولتی، نقش بخش خصوصی، و فناوری‌های جدید پرداخته می‌شود.

- سیاست‌گذاری فرهنگی: در این بخش به بررسی سیاست‌های فرهنگی مرتبط با سینما و فیلمنامه‌نویسی در ایران مانند اهداف و برنامه‌های فرهنگی دولت، نقش نهادهای فرهنگی، و قوانین و مقررات مربوط به سینما پرداخته می‌شود.

- عوامل فرهنگی - اجتماعی: در این بخش به بررسی عواملی مانند ارزش‌ها، باورها، هنجارها، و سلیقه مخاطبان در ایران که بر فیلمنامه و فیلمنامه‌نویسی تاثیر می‌گذارند، پرداخته می‌شود.

ملاحظه مهم:

همانطور که گفته شد از آنجا که در پژوهش‌های کیفی، قصد نظریه‌آزمایی نداریم و مبانی نظری، نقش پرتوافکن در اجرای پژوهش را دارد، بنابراین به تناسب سؤالات پژوهش از مفاهیم و مبانی نظری فوق بهره گرفته خواهد شد.

روش انجام تحقیق و مراحل انجام آن

بینش روش‌شناختی پژوهش حاضر از نوع مطالعات کیفی با رویکرد استقرایی است. منظور از پژوهش کیفی، هر نوع پژوهشی است که یافته‌هایی را تولید کند که با توسل به عملیات آماری یا سایر روش‌های شمارشی حاصل نیامده باشد. موضوع پژوهش کیفی می‌تواند زندگی اشخاص، تجربه‌های زندگی، رفتارها، هیجان‌ها، احساس‌ها و نیز کارهای سازمانی، جنبش‌های اجتماعی، پدیده‌های اجتماعی و تعاملات میان ملت‌ها باشد. برخی داده‌ها، نظیر داده‌های سرشماری یا اطلاعات مقدماتی مربوط به اشخاص و اشیاء را می‌توان شمارش کرد، اما بخش عمده تحلیل در پژوهش کیفی، تفسیری است (استراوس و کرین، ۱۳۹۵: ۳۲). هدف اصلی این پژوهش، شناسایی موانع و ارائه راهکارهای مؤثر برای تقویت فیلمنامه در سینمای ایران است. این هدف، به دنبال کشف و درک عمیق پدیده‌ای پیچیده است که از طریق روش‌های کمی به راحتی قابل بررسی نیست. از این‌رو، روش گراند تئوری (Grounded Theory) که برای مطالعه پدیده‌های پیچیده و ناشناخته طراحی شده است، می‌تواند به محقق در کشف نظریه‌ای جدید در مورد موضوع پژوهش کمک کند. موضوعات متفاوتی برای تحقیق گراند تئوری مناسب‌اند و نه هر موضوع و در هر شرایطی. این روش بیش‌تر به درد تحقیق درباره موقعیت خاصی می‌خورد و معمولاً هم با فرایند روی دادن یک امر و موجبات و آثار آن سر و کار دارد؛ مثل فرآیند موفقیت یا عدم موفقیت در امری، فرایند رهبری یا تصمیم‌گیری یا مشارکت یا مشاوره در یک سازمان خاص، فهم یک عمل یا طریقه عمل، فهم تعاملات مردم در یک میدان خاص و... (فراستخواه، ۱۳۹۷: ۸۷). از طریق امکاناتی که روش کیفی در اختیار محقق می‌گذارد، انجام چنین کاری ممکن می‌شود. برای رسیدن به شناخت کافی از تجربه زیسته افراد شرکت‌کننده در پژوهش و به دست آوردن جزئیات و ظرایف یک موقعیت خاص و حساس، چنین رویکردی می‌تواند بسیار یاری‌دهنده باشد. روش گراند تئوری، یک روش کیفی برای تولید نظریه از داده‌های جمع‌آوری‌شده از طریق مصاحبه، مشاهده و سایر روش‌های جمع‌آوری داده‌های کیفی است. این روش بر خلاف روش‌های سنتی تولید نظریه که از فرضیه‌های احتمالی شروع می‌شوند، بر داده‌ها متمرکز است و به استخراج مفاهیم و روابط از داده‌ها به جای استفاده از یک چارچوب نظری از پیش تعیین‌شده می‌پردازد. مراحل انجام گراند تئوری:

- جمع‌آوری داده‌ها: در این مرحله، محقق به جمع‌آوری داده‌های کیفی از طریق روش‌هایی مانند مصاحبه و بررسی اسناد می‌پردازد. داده‌ها باید تا حد امکان غنی و عمیق باشند و دیدگاه‌های مختلف را نشان دهند.
- اشباع نظری: جمع‌آوری داده‌ها زمانی متوقف می‌شود که اشباع نظری حاصل شود، به این معنی که داده‌های جدید هیچ اطلاعات جدیدی برای نظریه ارائه نمی‌دهند.
- کدگذاری و طبقه‌بندی: در این مرحله، محقق به نامگذاری و دسته‌بندی داده‌ها می‌پردازد. در واقع داده‌ها به واحدهای معنی‌دار تقسیم می‌شوند و به آنها کد اختصاص داده می‌شود. کدها باید بر اساس مفاهیم و ایده‌های موجود در داده‌ها باشند. سپس محقق، داده‌های کدگذاری شده را در گروه‌های مختلف طبقه‌بندی می‌کند.

- مقایسه و تجزیه و تحلیل کدها: در طول فرآیند کدگذاری، محقق دائماً داده‌های جدید را با کدهای موجود مقایسه می‌کند تا الگوها و روابط بین آنها شناسایی شود. از این طریق، دسته‌ها و مفاهیم جدید پدید می‌آیند و این امر به محقق کمک می‌کند تا کدها را اصلاح کرده و نظریه خود را توسعه دهند.

- تکرار و تأیید: در طول فرآیند پژوهش، محقق باید به طور مداوم یافته‌های خود را با داده‌های جدید و همچنین با نظریه‌های موجود تطبیق دهد. این امر به منظور اطمینان از صحت و اعتبار نظریه نهایی انجام می‌شود.

تفسیر و تبیین: در این مرحله، محقق به معنایابی داده‌های طبقه‌بندی شده می‌پردازد و یافته‌های پژوهش خود را ارائه می‌دهد. در واقع، دسته‌ها و مفاهیم شناسایی شده در یک نظریه منسجم و یکپارچه ادغام می‌شوند. نظریه باید به طور واضح و قابل فهم ارائه شود و قدرت توضیحی و پیش‌بینی‌کننده داشته باشد.

بنابراین در مجموع، روش‌شناسی این پژوهش بر پایه یک پژوهش کیفی با هدف شناسایی موانع و ارائه راهکارهای مؤثر برای تقویت فیلمنامه در سینمای ایران طراحی شده است و از روش‌های مختلفی مانند مصاحبه و بررسی اسناد برای جمع‌آوری داده‌ها استفاده خواهد شد. تحلیل داده‌ها نیز بر مبنای فرایند کدگذاری سه مرحله‌ای (باز، محوری و گزینشی) انجام می‌شود که در روش گرنند تئوری متداول است. لازم به توضیح است که استفاده از گرنند تئوری صرفاً برای بهره‌گیری از روش تحلیل داده‌ها مبتنی بر فرایند کدگذاری، مقوله‌سازی و تحلیل نتایج صورت می‌پذیرد و پژوهش حاضر، نیازی به نظریه‌سازی بر این مبنا ندارد. در این طرح، همچنین از روش اسنادی (Documentary method) برای انجام مطالعات اکتشافی و نظری بهره گرفته خواهد شد.

فهرست اولیه از سازماندهی کلی پژوهش در این طرح:

- فصل اول: کلیات پژوهش (مقدمه، بیان مسئله آغازین، ضرورت، اهمیت و تعمیق شناخت موضوع، برهم‌کنشی مطالعات اکتشافی و مسئله آغازین، اهداف و سوال‌های پژوهش، تعریف مفاهیم و اصطلاحات)

- فصل دوم: ادبیات تجربی و نظری پژوهش (مروری بر مطالعات و تحقیقات انجام شده پیشین، رویکرد نظری پژوهش، مفهوم‌شناسی متغیرهای پژوهش، تعامل نظریه و پژوهش)

- فصل سوم: روش‌شناسی پژوهش (نوع و روش پژوهش، جامعه و حجم نمونه مورد بررسی و مصاحبه، عملیاتی کردن مفاهیم و متغیرهای پژوهش و نحوه سنجش آن‌ها، نحوه تجزیه و تحلیل داده‌ها)

- فصل چهارم: گردآوری و تجزیه و تحلیل داده‌ها (انجام مصاحبه‌های نیمه‌ساختاریافته، کدگذاری باز، کدگذاری محوری، کدگذاری انتخابی، مقوله‌سازی و ...)

- فصل پنجم: نتیجه‌گیری (مرور پژوهش، پاسخ به سوالات اصلی، تحلیل و تفسیر نتایج پژوهش، جمع‌بندی و ارائه پیشنهادها، سیاستی، فهرست منابع و مآخذ، ضمائم)

بررسی تحقیقات پیشین:

همانطور که پیش‌تر گفته شد، اهمیت بهبود و تقویت فیلمنامه در سینما ایران، شایان توجه است ولی تاکنون پژوهش‌های زیادی در ارتباط با بررسی چالش‌ها و یافتن راهکارهایی برای تقویت فیلمنامه‌ها در سینمای ایران صورت نگرفته است. از این رو به ذکر چند نمونه از مقالات در حوزه وضعیت فیلمنامه و فیلمنامه‌نویسی می‌پردازیم تا در زمان اجرای پژوهش به طور تفصیلی، ادبیات تجربی و نظری موضوع مورد بررسی قرار گیرد.

- امیر حسین جبینی (۱۳۷۷) در گزارش کوتاهی از پژوهشی تحت عنوان «بررسی اجمالی روند فیلمنامه‌نویسی در سینمای ایران» عنوان کرد که در بررسی تاریخ سینمای ایران بیان می‌کند فیلمنامه‌نویسی در هیچ زمان، مرکز توجه دست اندرکاران این حرفه و مسئولین فرهنگی کشور نبوده است و با همه گستردگی، نتوانسته خواسته‌های معنوی و روحی تماشاگران را علی‌رغم نیاز انجام پژوهش‌های بنیادی و کاربردی تامین نماید. به زبانی دیگر باید عنوان کرد که گروه تحقیقی منسجمی به تحلیل سینما از جنبه فیلمنامه‌نویسی با توجه به تحول بنیادین در عرصه هنر فیلمنامه‌نویسی و ساختار آن در زمینه‌های تم، موضوع، طرح داستانی، شخصیت‌پردازی، گفت‌وگونویسی، حادثه و فضاآفرینی، به عنوان سنگ عمارت سینما در طول سالیان نپرداخته و سینمای ایران نتوانسته سهمی را در زمینه چارچوب فیلم‌های سینمایی در جهان بخود اختصاص دهد. هدف جبینی در این مقاله، ابتدا این بوده است که به تحلیل «فیلمنامه‌های الف» سینمای ایران بپردازد، اما به چند دلیل عمده، این مهم قابل انجام نبوده و نتیجه‌ای در بر نداشته است. از جمله این دلایل شامل: ۱- عدم همکاری و دسترسی به کلیه فیلمنامه‌های درجه‌بندی شده در مراکز ذیربط، ۲- تقسیم‌بندی کیفی فیلمنامه‌ها به «گروه‌های الف، ب، ج و د» از تیرماه سال ۱۳۶۷ و لغو تصویب فیلمنامه‌ها به روال سابق، ۳- برقراری مجدد تصویب فیلمنامه‌ها از ابتدای سال ۱۳۶۹ در قالب ارائه خلاصه داستان به شورای بررسی فیلمنامه وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی. ۴- ابلاغ مقررات جدید تصویب فیلمنامه از آبان‌ماه سال ۱۳۷۱ و ۵- عدم انسجام در تصمیم‌گیری‌ها و مصوبات در طی این سالیان و... اشاره کرد.

- اصغر فهیمی‌فر و همکاران (۱۳۹۴) در پژوهشی با عنوان «جایگاه فیلمنامه در رسانه سینما و تلویزیون» با استفاده از روش اسنادی، سعی کردند تا با بررسی الگوهای فیلم‌نامه و شاخص‌های نگارش متن تلویزیونی در مقایسه با آثار سینمایی، این تمایزات بصورت الگوهای نوشتاری ارائه گردد. این پژوهش بیان می‌کند فیلم‌نامه‌نویس باید برای زمان‌های قطع که مخصوص پخش آگهی تجاری از تلویزیون است برنامه‌ریزی کند. ملودرام اجتماعی، بهترین ژانر برای فیلم‌های تلویزیونی و مخاطبین عام آن است. مدت زمان کم ساخت آثار و بودجه اندک آنها اجازه پرداختن به موضوعات روز جامعه را به نویسنده تله‌فیلم می‌دهد و ایجاد داستان‌های شخصیت‌محور و پرداختن به دیالوگ‌های جذاب، برای تماشاگر که از طریق صدا بتواند فیلم را پی‌گیری کند نیز از ویژگی‌های فیلم‌نامه فیلم تلویزیونی است. طراحی برای سکانس

افتتاحیه برای جذب مخاطب تلویزیون و ایجاد پایان‌های قطعی و امیدوارکننده و همچنین ایجاد طرح‌های فرعی از شاخص‌ها و تمایزات نگارش فیلم نامه تلویزیونی در مقایسه با فیلم نامه سینمایی بود.

- فریدون فرهودی (۱۳۸۷) در مقاله‌ای تحت عنوان «جایگاه مناسب فیلمنامه‌نویس و فیلمنامه‌نویسی» اظهار می‌کند که فیلمنامه‌نویس و فیلمنامه‌نویسی، هنوز به جایگاه خود نرسیده است، چراکه موانع متعددی بر سر راه آنها قرار دارند. وی شرایط مالی و دستمزدهای کم این حرفه، نحوه ارزیابی سلیقه‌ای و سطحی فیلمنامه‌ها، عدم توجه به سبک و جنس، تغییرات فیلمنامه در مرحله تولید و داوری‌های نامناسب فیلمنامه‌ها را به عنوان اصلی‌ترین موانع مطرح می‌کند و در نهایت پیشنهاد می‌دهد که در شورایی که قصد نگارش و بررسی یک فیلم‌نامه را دارد، نیاز به حضور تخصص‌های متعددی مانند، فیلمنامه‌نویس، کارگردان، تهیه‌کننده، جامعه‌شناس، روان‌شناس و تخصص‌های دیگر بنا به نیاز فیلمنامه‌ای که قصد نگارش، ارزیابی و یا ساخت آن را دارند هست.

جامعه مورد بررسی (در تحقیق کیفی)

با توجه به اینکه روش انجام این پژوهش از نوع کیفی و مبتنی بر مصاحبه است و هدف آن شناسایی موانع و ارائه راهکارهای مؤثر برای تقویت فیلمنامه در سینمای ایران است، از این رو، نمونه هدفمند پژوهش حاضر باید شامل افرادی باشد که:

- در زمینه فیلمنامه‌نویسی، فیلمسازی و سینمای ایران تخصص و تجربه دارند.
- با چالش‌ها و موانع موجود در مسیر تقویت فیلمنامه در سینمای ایران آشنایی دارند.
- می‌توانند راهکارها و پیشنهادات عملی برای رفع این موانع ارائه دهند.
- برخی از ذینفعانی که می‌توانند جامعه هدف این پژوهش قرار بگیرند، عبارتند از:
- فیلمنامه‌نویسان: افرادی که در نگارش فیلمنامه فیلم‌های سینمایی و تلویزیونی فعالیت می‌کنند.
- کارگردانان: افرادی که مسئولیت ساخت و هدایت فیلم‌ها را بر عهده دارند.
- تهیه‌کنندگان: افرادی که مسئولیت تامین مالی و تولید فیلم‌ها را بر عهده دارند.
- سیاست‌گذاران و دست‌اندرکاران سینما: کارشناسان و مدیران سازمان سینمایی کشور.
- منتقدان سینما: افرادی که به طور حرفه‌ای به نقد و بررسی فیلم‌ها می‌پردازند.
- استادان دانشگاه: اساتید رشته‌های سینما و فیلمنامه‌نویسی در دانشگاه‌ها.
- کارشناسان و متخصصان حوزه سینما: افرادی که در زمینه‌های مختلف مرتبط با سینما مانند فیلمنامه‌نویسی، کارگردانی، تهیه‌کنندگی، تدوین، بازیگری و ... تخصص دارند.
- مخاطبان سینما: افرادی که به طور مرتب به تماشای فیلم می‌پردازند و می‌توانند نظرات و دیدگاه‌های خود را در مورد فیلمنامه فیلم‌ها ارائه دهند.
- در نهایت، از بین ذینفعان مختلف در این پژوهش سه گروه فیلمنامه‌نویسان، تهیه‌کنندگان و سیاست‌گذاران (سازمان سینمایی کشور) به عنوان ذی‌نقشان اصلی در خلق و تولید فیلمنامه‌ها مطرح نظر قرار می‌گیرند.

محاسبه حجم نمونه

اگرچه معمولاً در تحقیقات کیفی، حجم نمونه مورد بررسی با اشباع نظری پایان می‌پذیرد و همچنین در پژوهش‌های کیفی، نمونه‌های مورد بررسی باید ویژگی‌های موضوع تحقیق را دارا باشند، لذا جهت انتخاب نمونه‌های مطالعاتی معرف و نمایا از روش نمونه‌گیری هدفمند (Purposive sampling) استفاده خواهد شد.

در پژوهش‌های کیفی، از روش‌هایی مانند مصاحبه، مشاهده و بررسی اسناد برای جمع‌آوری داده‌ها استفاده می‌شود. سپس داده‌ها به صورت کیفی، تجزیه و تحلیل می‌شوند و محقق با استفاده از این داده‌ها می‌تواند به درک عمیق‌تری از موضوع پژوهش دست یابد.

در مطالعه مقدماتی پژوهش حاضر از تکنیک‌های مطالعه اکتشافی (شامل مشاهده مدارک و مستندات مکتوب و غیرمکتوب، مصاحبه با افراد مطلع، آگاه و متخصص) بهره گرفته می‌شود. اما با توجه به اینکه روش انتخابی برای انجام این پژوهش، گراند تئوری می‌باشد، ابزار گردآوری داده‌ها در این پژوهش، مبتنی بر «مصاحبه‌های نیمه‌ساختاریافته» است. در این نوع مصاحبه، محقق از مجموعه سوالات کلی استفاده می‌کند و به مشارکت‌کنندگان اجازه می‌دهد تا در مورد تجربیات و نظرات خود به طور تفصیلی صحبت کنند. همچنین از روش اسنادی برای بررسی منابع و مآخذ مختلف بهره گرفته خواهد شد.

در مطالعه حاضر، داده‌های بدست آمده از مصاحبه‌های کیفی در سطوح زیر مورد بررسی قرار می‌گیرد:

۱- کدگذاری: کدگذاری اولین مرحله از تجزیه و تحلیل داده‌ها در روش گراندد تئوری است. در این مرحله، محقق به نامگذاری و دسته‌بندی داده‌ها می‌پردازد.

۱-۱ کدگذاری باز: در این نوع کدگذاری، محقق به تجزیه و تحلیل تک تک جمله‌ها و پاراگراف‌های متن مصاحبه می‌پردازد و برای هر مفهوم یا ایده جدید یک کد تشخیص می‌دهد.

۲-۱ کدگذاری محوری: در این نوع کدگذاری، محقق کدهای باز را در قالب مقوله‌های منسجم و معنادار سازماندهی می‌کند.

۳-۱ کدگذاری انتخابی: در این نوع کدگذاری، محقق، مهم‌ترین مقوله را به عنوان محور مرکزی نظریه خود انتخاب می‌کند و سایر مقوله‌ها را در رابطه با آن تبیین می‌کند.

۲- مقایسه مداوم: در این مرحله، محقق، کدها را به طور مداوم با یکدیگر مقایسه می‌کند و شباهت‌ها و تفاوت‌های آن‌ها را برای یافتن الگوها و مفاهیم مشترک در داده‌ها شناسایی می‌کند.

۳- توسعه مقوله‌ها: در این مرحله، محقق به تشخیص روابط معنادار بین مقوله‌ها می‌پردازد تا پایه و اساس یک نظریه یا مدل را تشکیل دهد.

۴- جمع‌آوری داده‌های تکمیلی: در صورت نیاز، محقق برای تکمیل و توسعه مقوله‌ها و تعمیق درک محقق از داده‌های پژوهش، داده‌های تکمیلی، جمع‌آوری می‌کند.

۵- تفسیر و تبیین: در این مرحله، محقق به شرح مقوله‌ها و ارتباط بین آن‌ها جهت تبیین موضوع پژوهش بر اساس مقوله‌ها و سازه‌های نظری می‌پردازد.

فهرست منابع و مآخذ به شرح زیر:	
- فهیمی‌فر، اصغر، باقری، کامبیز، غلامعلی، اسدالله (۱۳۹۴) جایگاه فیلمنامه در رسانه سینما و تلویزیون، مجله ادبیات نمایشی و هنرهای تجسمی، زمستان، شماره ۱، ۳۵ تا ۴۶ - جبینی، امیر حسین (۱۳۷۸) بررسی اجمالی روند فیلمنامه‌نویسی در سینمای ایران، فصلنامه هنرهای زیبا، پیاپی ۴-۵ (زمستان و بهار ۱۳۷۷-۱۳۷۸) ص ۹۵ - فرهودی، فریدون (۱۳۸۷) جایگاه مناسب فیلمنامه‌نویس و فیلمنامه‌نویسی، ماهنامه نقد سینما، سال دهم، شماره ۲۴ (پیاپی ۵۶، تیر ۱۳۸۷)، ص ۳۰ - انسلم استراوس، جولیت کرین (۱۳۹۵) مبانی پژوهش کیفی: فنون و مراحل تولید نظریه زمینه، ترجمه ابراهیم افشار، تهران: نشر نی - فراستخواه، مقصود (۱۳۹۵) روش تحقیق کیفی در علوم اجتماعی با تاکید بر نظریه برپایه (گردنتوری GTM)، تهران، آگاه، چاپ یکم منابعی که برای نوشتن طرح، مطالعه شده است: - روانجو، مجید (۱۳۸۷) کار فیلمنامه - حرفه فیلمنامه نویس، ماهنامه نقد سینما، سال دهم شماره ۲۴ (پیاپی ۵۶، تیر ۱۳۸۷)، ص ۳۶ - سهرابی، فاطمه (۱۳۸۷) فیلمنامه و فیلمنامه‌نویس از نگاه اهالی سینما "ماهنامه نقد سینما، سال دهم شماره ۲۴ (پیاپی ۵۶، تیر ۱۳۸۷)، ص ۴۲ - فرض‌الهی، امیر (۱۳۸۷) معضلی به نام فیلمنامه یا فیلمنامه‌نویس؟ "ماهنامه نقد سینما، سال دهم شماره ۲۴ (پیاپی ۵۶، تیر ۱۳۸۷)، ص ۴۶ - هاشمی، محمد (۱۳۸۷) ۲ + ۱۰ نکته مهم درباره فیلمنامه‌نویسی "ماهنامه نقد سینما، سال دهم شماره ۲۴ (پیاپی ۵۶، تیر ۱۳۸۷)، ص ۴۹ - راودراد، اعظم (۱۳۹۱) جامعه‌شناسی سینما و سینمای ایران، تهران، انتشارات دانشگاه تهران - آزاد ارمکی، تقی و امیر، آرمین (۱۳۸۸) بررسی کارکردهای سینما در ایران: ارزیابی سینمای سال‌های ۱۳۷۴ تا ۱۳۸۵ بر اساس توزیع کارکردی فیلم‌ها، جامعه‌شناسی هنر و ادبیات، سال اول، شماره دوم	۲

برآورد زمانی اجرای پژوهش			۳
زمان پایان	زمان آغاز	عنوان فعالیت	
در بازه یک ماه	از تاریخ ابلاغ کارفرما	مطالعات اکتشافی و اسنادی	۱-۳
در بازه بین ۲ تا ۳ ماه	-	تدوین مطالعات نظری و روش‌شناختی	۲-۳
در بازه بین ۲ تا ۳ ماه	-	گردآوری داده‌ها و انجام مصاحبه‌های نیمه‌ساختاریافته	۳-۳
در بازه دو ماه	-	تدوین یافته‌های پژوهش، جمع‌بندی و نتیجه‌گیری	۴-۳
در بازه بین یک تا دو ماه		تنظیم و ویرایش گزارش نهایی پژوهش به لحاظ ساختاری و محتوایی	۵-۳

اعضای تیم پژوهشی طرح:				۴
نام و نام خانوادگی	مدرک و رشته تحصیلی	نوع تخصص	مدت زمان همکاری (ساعت)	
جعفر قوام دوست	کارشناسی ارشد جامعه‌شناسی از دانشگاه علامه طباطبائی و فارغ‌التحصیل دوره DBA از دانشکده مدیریت دانشگاه تهران	پژوهشگر حوزه فرهنگ، هنر و جامعه‌شناسی	۲۵۰	۱-۴
رامتین شهبازی	دکتری فلسفه هنر	مشاور علمی طرح	۵۰	۲-۴
سیمین مشکاتی	کارشناسی ارشد ادبیات نمایشی و کارشناس ارشد علوم ارتباطات	روش‌های تحقیق در مطالعات فرهنگی و رسانه	۲۵۰	۳-۴
هوشنگ زمانی عظیم	دکتری جامعه‌شناسی فرهنگی	جامعه‌شناسی هنر و سینما	۱۵۰ ساعت	۴-۴

برآورد هزینه اجرای طرح:				۵
عنوان	تعداد	فی	جمع	
هزینه نیروی انسانی	۴ نفر	-	۱۰۵,۰۰۰,۰۰۰ تومان	
هزینه‌های تجهیزات و منابع مصرفی	متناسب با فرایند اجرا	-	۸,۰۰۰,۰۰۰ تومان	
جمع کل			۱۱۳,۰۰۰,۰۰۰ تومان	